

Република Србија
Врховни касациони суд
Прев 348/2015
24.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Гордане Ајншпилер Поповић, Браниславе Апостоловић, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници по тужби тужиоца ГИП Х.– Б. А.Д. Б., кога заступа пуномоћник М.О., адвокат из Б., против туженог С. ДОО, Б., кога заступа пуномоћник Н.Ј. и др., адвокати из Б., ради иселења, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 9400/13 од 30.07.2015. године, у седници већа одржаној дана 24.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

1. НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 9400/13 од 30.07.2015. године.

2. ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 9400/13 од 30.07.2015. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 2042/13 од 13.09.2013. године, у ставу првом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу преда пословни простор – локал у Ул. ... у Б., који се налази на к.п. бр. ..., ознаке дела парцеле под бр. ..., евиденциони број посебног дела ..., уписаног у Лист непокретности ..., КО С.Г., испражњен од свих лица и ствари. У ставу другом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 45.300,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж бр. 9400/13 од 30.07.2015. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена наведена пресуда Привредног суда у Београду.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију, побијајући је због погрешне примене материјалног права. Ревизија је изјављена на основу члана 404. ЗПП. У ревизији је наведено да у случајевима када два лица претендују на исту ствар у друштвеној својини, без намере да се промени облик својине по том основу, нема места правном ставу израженом у побијаној пресуди да се на средствима у друштвеној својини не може

стећи својина одржајем, односно да се време које тече пре 1996. године не може урачунати у време потребно за одржај.

Ценећи разлоге туженог за одлучивање о ревизији као посебној ревизији, у смислу члана 404. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11), у вези са чланом 14. Закона о изменама и допунама ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 55/14), Врховни касациони суд је нашао да за овакво одлучивање нису испуњени услови из наведене законске одредбе.

Ово из разлога, што тужени у ревизији није навео постојање различитих судских одлука по истом правном питању од значаја за праксу, уколико постоје, нити су навели у чему се огледа разлика у ставовима, те нема потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11), измењеног чланом 15. Закона о изменама и допунама ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 55/14), као и члана 23. став 1. Закона о изменама и допунама ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 22. Закона о изменама и допунама ЗПП, измењена је одредба члана 485. ЗПП, тако што је прописано да ревизија у привредним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 100.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници ради предаје пословног простора поднета је суду 29.11.2012. године, а у тужби је означена вредност предмета спора у висини од 10.000,00 динара.

С обзиром да је вредност предмета спора у овој парници испод граничног износа прописаног цитираном законском одредбом за дозвољеност ревизије у привредним споровима, то ревизија туженог у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, није дозвољена.

Са изложеног а на основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.**